

ŽUPNI LISTIĆ

ŽUPA SV. MARTINA BISKUPA

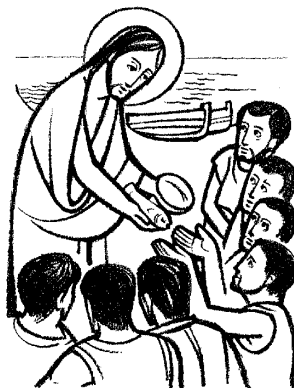
Godina IV – broj 23, svibanj 2014.

VIDJETI, VJEROVATI I NAVJEŠĆIVATI

Lk 24, 13-35

U evanđelju četvrte korizmene nedjelje čuli smo zgradu o čovjeku slijepcu od rođenja kojemu Isus otvara oči, omogućava mu da vidi, da prisprije k svjetlu. Taj slijepac predstavljao je uzor novim kandidatima za krštenje u sklopu njihove pripreme – jer i oni su u uskrsnoj noći, u času krštenja trebali doći k svjetlu i postati djeca Božja.

Danas, dva tjedna nakon Uskrsa, ponovo je riječ o ljudima koji trpe od »sljepoće«. Pritom je riječ o sljepoći u prenesenom smislu jer ova dvojica itekako mogu vidjeti i prepoznati Suputnika koji im se pridružuje. Međutim, oni ga vide ali ne i prepoznaju. Čak ni onda kad im on pokušava objasniti ono što ne razumiju: da je Isus iz Nazareta koji je bio prorok i očekivani spasitelj Izraela, u kojega su oni položili čitavu svoju nadu morao umrijeti. Kad im je iz Pisma tumačio sve te događaje u njima je gorjelo srce, ali im se oči još nisu otvorile. Kao i kod izlječenje slijepca od rođenja, tako i ovdje, bila je potrebna Isusova »simbolička gesta« da bi se otvorile oči: kod slijepca bila je to pljuvačka pomiješana sa zemljom – kod učenika u Emausu Isus uzima kruh, izgovara blagoslov, lomi ga i daje im jesti. U toj i po toj gesti konačno su ga prepoznali.

Oba evanđeoska odlomka odnose se u stanovitom smislu i na nas danas. U slijepcu od rođenja kao i u »slijepcima« iz Emausa možemo prepoznati sami sebe. Kao što je Isus djelovao na njih, oslobodio ih iz njihova »mraka«, tako postupa i s nama. U oba slučaja dotični ne progledaju sami, njihovo ozdravljenje, dolazak k svjetlosti događa se djelovanjem izvana. Slijepac od rođenja baca se Isusu pred noge i izgovara: »Vjerujem, Gospodine!« Oba učenika iz Emausa žure još iste večeri natrag u Jeruzalem i navješćuju jedanaestorici i ostalima: »Gospodin je stvarno uskrsnuo!«

Isus slijepcu od rođenja otvara oči i time mu pobuđuje vjeru; dvojicu učenika iz Emausa potiče na to da tu vjeru prenesu dalje, drugima. Ako obadvije perikope primijenimo na krštenje tada se iz svega daje iščitati sljedeće: K svjetlosti, tj. k vjeri ne dolazimo sami, to nam biva darovano izvana. Isus sam je taj koji to čini, on nam se daje da ga prepoznamo. I još nešto: tu vjeru koja nam je darovana ne smije se čuvati samo za sebe, već ju treba priopćiti, predati i drugima.

S riječima današnjeg evanđelja smijemo i mi reći: Neka nam Gospodin otvori oči da ga prepoznamo i priznamo kao Uskrsloga te neka nas ta spoznaja ponuka da idemo i kažemo drugima: Gospodin je uistinu uskrsnuo! On živi i s nama je na našem putu!

vlač. Josip Koprek

NE DOPUSTITE DA VAM BOG I LJUDI POSTANU RUTINOM, JER SVETO JE UVIJEK SVETO

Neće Bog postati veći time što ja svaki dan idem na svetu misu. Neće Bog biti veći time što ja redovno molim i postim. Ne dobiva on na svetosti, nego ja.

Nedavno, preslušavajući jedno predavanje dok sam putovao u autu, čuo sam jednu priču iz Svete zemlje. Jedan pravoslavni monah iz Srbije je bio na službi u Svetom Grobu. Nakon dvije godine provedene u Svetom Grobu obrati se fratrui koji je također bio na službi u Svetom Grobu. I reče mu da mora ići kući. Da se vraća kući. Zašto? Zato što je počeo prolaziti pokraj Svetoga Groba kao i pokraj svakog drugoga groba. Taj Sveti Grob mu je postao običan. Bio je toliko svjestan čitave svoje situacije pa se želio oteti tome da ne daje dovoljno važnosti svetom mjestu. Ono što je svakodnevno, što se ponavlja iz dana u dan, često može postati dio rutine. Više i ne doživljavaš veličinu ili svetost onoga što ti je pred očima non-stop. Zar nije tako ne samo s nedjeljnom misom, crkvom ili Biblijom koja ti stoji na polici kao i svaka druga knjiga? Pa zar nije tako i s onim križem koji ti visi na zidu u tvojoj sobi kao i sve ostale slike i predmeti na zidu pokraj kojih prolaziš ne mareći odveć za njih jer su već godinama na tom zidu i postale su inventar kuće na koji se više nitko i ne obazire? Skoro kao ona *dunja sa ormara, koja miriše bez veze i noću i danju*, kao što kaže jedna pjesma...

Ali, zar nije tako često i s ljudima koji su nam (kao) najbitniji i najvažniji na ovoj zemlji? Pa često ih ne doživljavamo, nemamo uho za njih, nemamo vremena za njih, ne sjećamo se kad smo ih zadnji put posjetili ili rekli kakvu divnu riječ (volim te, trebaš mi, nedostaješ mi), uputili jednostavan osmijeh ili dali jednostavan poljubac koji vrijedi više od milijun riječi...

Sveto ostaje sveto. Bez obzira kakav ja bio. Mario ja za tu svetinju ili ne mario. Neće Bog biti veći time što ja očistim križ svaki dan da se ne hvata paučina za njega. Neće Bog postati veći time što ja svaki dan idem na svetu misu. Neće Bog biti veći time što ja redovno molim i postim. Ne dobiva on na svetosti, nego ja. Ja moram poraditi na svojoj svetosti. I držati sebe budnim. I držati svoje oči otvorenima. A Bog nam se pokazuje u našim bližnjima, osobito u onima koji su u potrebi. U malenima. Zaboravljenima. On je tada, zapravo, zaboravljeni Bog. Evanđelje nas potiče na brigu i ljubav za bližnje, jer je kritično razmišljanje u kojem jako i puno i strašno volimo Boga, a ne možemo smisliti određene ljude ni na deset kilometara. *Kako možeš voljeti Boga kojeg ne vidiš, a mrziti brata kojega vidiš?*

Uvijek se vratim na ono razlučivanje bitnog od nebitnog. U životu se često opteretim glupostima koje ne bi trebale imati mjesta u mom dnevnom rasporedu. Tričarijama. Sporednim stvarima. A upravo me te stvari dovedu do toga da zaboravim na ono bitno. Tako mogu proći kraj Svetoga i ne doživljavajući da je Sveto. Tako mogu slaviti misu kao da čitam bilo koji drugi tekst na ovom svijetu. Tako mogu i moliti, a zapravo ne razgovarati s Bogom. Valja nam se otimati nebitnom da bismo pripadali Bitnom. A kad pripadam Bitnom, on postaje moja nužnost i potreba. A kad pripadam Bitnom, čak će se i moji bližnji osjećati ljepše u mom društvu. Onda ću i njima znati pokazati da su mi bitni. Onda ću i onome Svetome znati pokazati da mi je bitno. Danas. Svaki dan.

fra Željko Barbarić

OGLASI

Utorak: proba Župnog zbora

Subota: čišćenje crkve

Nedjelja: „*Martinci*“

Ispit za krizmanike s djelatjem Krizme: 06. 05. 2014. u 19.00h. Obavezno doći svi roditelji i kumovi krizmanika. Obavezno...

KRIZMANICI I PRVOPRIČESNICI: donijeti POTVRDNICE I POSVJEDOČENJA od kumova. Platiti takse!

NEDJELJA DOBROG PASTIRA: u našoj župi gosti će biti Dominikanci.

KOLEKTA ZA BOGOSLOVE: iduće nedjelje iza Sv. Mise skupljamo svoj dar za dominikanske bogoslove.

SVIBANJSKE POBOŽNOSTI: svaki dan kroz mjesec svibanja prije sv. mise svibanjske su pobožnosti. Obavezno dolaziti prvopričesnici.

Zahvaljujemo obiteljima koje su dale obiteljski dar a potičemo i ostale. Hvala na doprinosu za tisak Župnog listića. Obiteljski dar darovali su:

Rumek, Gorička 24

Pavelić, Miholjanska 43

Marčinko, Kolodvorska 23

DVD - Virje, Lugarićeva 13

Brodarić, Šignjarova 10

Pajca, Novigradska 15

SVETE MISE U TJEDNU 4.5. – 11.5.2014.

<i>Datum</i>	<i>Dan</i>	<i>Kalendar</i>	<i>Misna nakana</i>
04.05.	NED	3. USKRŠNA NED. <i>Našašće Sv. Križa/ Sv. Florijan</i>	09.30 – Sv. Misa (Šemovci/proštenje - Križevo): + Franjo i Ivančica Sočec 11.00 – Župna sv. misa/proštenje u čast Sv. Florijana 18.30 – Svibanjska pobožnost 19.00 + ob. Herman i Šklebar
05.05.	PON	<i>Sv. Hilarije</i>	07.00 + Nikola, Vjeran i Kata Pavić 15.00 – Župni vjeronauk – 4.razr. 16.00 – Župni vjeronauk – 5.razr. 18.30 – Svibanjska pobožnost 19.00 – Marijina Legija
06.05.	UTO	<i>Sv. Irenej Srijemski</i>	15.00 – proba s prvopričesnicima za Prvu Pričest 18.30 – Svibanjska pobožnost 19.00 + ob. Stančeta *(pod misom je ispit za krizmanike u žup. Crkvi – obavezno doći roditelji i krizmani kumovi)
07.05.	SRI	<i>Sv. Dujam, Gizela</i>	18.30 – Svibanjska pobožnost 19.00 + Ana i Petar Piskor, Marija Šklebar
08.05.	ČET	<i>Bratoljub</i>	16.00 – vjeronauk za krizmanike (obje grupe) 18.30 – Svibanjska pobožnost 19.00 + Marijan Volarić i ob. Hasić 19.30 – Euharistijsko Klanjanje
09.05.	PET	<i>Sv. Pahomije</i>	18.30 – Svibanjska pobožnost 19.00 – KUMULATIVNA: Ilija Kotarac; u čast BDM; Magdalena, Ivan i ob. Matoničkin; Petar i Marica Živko; u čast BDM; Barica Špan; Ivan, Magica i Mijo Cik; Valentina Šikulec i na nakanu u čast BDM; u zahvalu Božanskom Milosrđu
10.05.	SUB	<i>bl. Ivan Merz</i>	10.00 – Župni vjeronauk – 6.razr. 11.00 – Župni vjeronauk – 7.razr. 17.00 – KRŠTENJE: Stjepan Posavec i Antea Ivandija 18.30 – Svibanjska pobožnost 19.00 + Tadija i Mara Pepić
11.05.	NED	4. USKRŠNA NED. <i>Dobar Pastir - Majčin dan-</i>	08.00 – Sv. Misa (Sv. Ana): + ob. Čizmazija 09.30 – Sv. Misa (Šemovci): + Martin i Marija Posavec, Ema i Stjepan Šoštarić; ob. Čorba, Melita Rebešak 11.00 – Župna Sv. Misa 17.00 – program dominikanskih bogoslova (dvorana Kraljice Mira na farofu) 18.00 – susret s kruničarima 18.30 – Svibanjska pobožnost 19.00 + Ivan Rerih i ob. Feletar